

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci stěžovatele **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, za účasti **X. C.,** v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2003, č. j. 59 Az 714/2003 - 19,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2003, č. j. 59 Az 714/2003 - 19, **se zrušuje** a věc **se vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2003, č. j. 59 Az 714/2003 – 19, bylo pro vady řízení zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 18. 9. 2003, č. j. OAM-1067/LE-B01-B02-2003, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že napadené rozhodnutí není podepsáno oprávněnou osobou ve smyslu § 47 odst. 5 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy ředitelem odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra PhDr. T. H., ale v zastoupení blíže neidentifikovanou osobou, přičemž tento podpis neodpovídá podpisu Ing. L., jejíž pověření pro rok 2003 k podepisování správních rozhodnutí ve věci řízení o azylu má soud k dispozici. Podpis oprávněné osoby je důležitou součástí rozhodnutí a je projevem vůle správního orgánu. Absence podpisu

nezpůsobuje sice nicotnost rozhodnutí, avšak je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 65 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. To platí pouze tehdy, jestliže ani rozhodnutí ve správním spise není opatřeno podpisem oprávněné osoby. A právě o takový případ se zde jedná. Tím, že oprávněná osoba nepodepsala ani jedno vyhotovení správního rozhodnutí, může vzniknout pochybnost o tom, jaký je obsah projevu vůle správního orgánu.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že rozsudek je ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Stěžovatel namítal, že v daném případě se jedná pouze o vadu správního rozhodnutí spočívající ve vynechání jména a funkce oprávněné osoby, přičemž tato vada nemůže způsobit jeho neúčinnost, resp. nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, protože správní rozhodnutí podepsal k tomu oprávněný zástupce ředitele odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra Mgr. P. N., který byl do této funkce jmenován ministrem vnitra dne 28. 6. 2000 a jeho jmenování dosud trvá. Jako důkaz přiložil stěžovatel kopii jmenovací listiny evidenční číslo 601102/1005 a kopii příslušných ustanovení organizačního řádu odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra vydaného pokynem ředitele č. 16 ze dne 19. 10. 2001, č. j. OAM-436-25/2001. Proto stěžovatel navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 47 odst. 5, věta druhá správního řádu musí být rozhodnutí opatřeno úředním razítkem a podepsáno s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.

Ve správním spise, který měl krajský soud k dispozici a který byl spolu s kasační stížností předložen Nejvyššímu správnímu soudu, jsou založena dvě vyhotovení rozhodnutí stěžovatele ze dne 18. 9. 2003, č. j. OAM-1067/LE-B01-B02-2003. Jedno z nich je opatřeno kulatým úředním razítkem, je na něm uvedeno jméno PhDr. T. H. a funkce ředitel odboru azylové a migrační politiky, ale podepsáno je pouze v rubrice za správnost blíže neidentifikovanou osobou s doložkou „v.z.“. Druhé vyhotovení tohoto rozhodnutí je rovněž opatřeno kulatým úředním razítkem, je na něm uvedeno jméno PhDr. T. H. a funkce ředitel odboru azylové a migrační politiky a u tohoto jména je podpis „vz. N..“ Krajský soud však nezkoumal, o jakou osobu, která v zastoupení ředitele odboru jedno vyhotovení rozhodnutí podepsala, se jedná a zda byla oprávněna rozhodnutí podepsat a vycházel z toho, že má k dispozici pouze pověření udělené Ing. L. S. Proto je stěžovatelem důvodně namítána nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. V dalším řízení proto bude třeba, aby krajský soud vyhodnotil stěžovatelem předložené listinné důkazy, aby mohl učinit závěr o důvodnosti žalobního bodu, v němž je namítáno, že napadené správní rozhodnutí nesplňuje formální náležitosti.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věta prvá s. ř. s. napadený rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský soud je vysloveným právním názorem podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán.

Podle § 110 odst. 2 s. ř. s. rozhodne krajský soud se v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu